



บทความวิจัย

เรื่อง ปรัชญาความรักผ่านการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่อง บ่วงใจ Sakura Gari

โดย

นางสาวธนพร คำเพิ่มพูล

รหัสนักศึกษา 05550620

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนของการศึกษารายวิชา450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา2559

ชื่อเรื่อง ปรัชญาความรักผ่านการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่องบ่วงใจ 櫻狩り Sakura Gari

ชื่อผู้วิจัย นางสาวธนพร คำเพิ่มพูล รหัสนักศึกษา05550620

สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่งชัยสิงห์กานานนท์

ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

บทความเรื่องบ่วงใจ Sakura Gari มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดปรัชญาความรักผ่านการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่อง Sakura Gari และเพื่อวิเคราะห์ความคิดที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของตัวละคร Sakura Gari ที่ปรากฏในการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่อง บ่วงใจ ของอาจารย์ว่าตาเซะ ยู

ผลการศึกษาพบว่า ปรัชญาความรักที่ปรากฏในเรื่องนี้ได้แก่ Platonic love เป็นความรักระหว่างเพศเดียวกันในแบบฉบับของเพลโตที่ให้ความสัมพันธ์ด้านปัญญา เป็นการช่วยสร้างความงามหรือความดีให้เกิดขึ้นในจิตใจของคนผู้นั้น ดังที่ปรากฏในตัวละครเอก ทางามิ มาซาทากะ ด้วยเหตุการณ์บางอย่างทำให้เข้าไปพัวพันกับมาคิวิสหนุ่มไซคี โชมะบุคคลที่มีเรื่องราวลึกลับรอบตัว มาซาทากะต้องเผชิญกับความวุ่นวายและปมลึกลับต่างๆแต่ทั้งที่ตัวเองมีโอกาสนึกกลับมาช่วยไซคี โชมะให้หลุดพ้นจากความทุกข์ในใจและความดำมืดภายในที่ถูกรอบกาย โดยผู้เขียนต้องการนำเสนอว่า ความรักสามารถเปลี่ยนคนให้กลายเป็นเช่นไรก็ได้ กลายเป็นคนที่ดีขึ้นหรือลุ่มหลงจนไม่คิดถึงตัวเอง ทำให้เกิดความเดือดร้อนก็ยอมได้เช่นกัน

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์ ในการตรวจสอบและให้คำแนะนำในการทำบทความวิจัยฉบับนี้ ขอขอบพระคุณในการสละเวลาเพื่อดูแล แก้ไข และวิจารณ์บทความฉบับนี้ จนทำให้บทความเล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนับเป็นความอนุเคราะห์ต่อผู้ศึกษาอย่างมาก ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนให้ผู้ศึกษาได้มีโอกาสในการศึกษาที่ดีมา โดยตลอด

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆเอเชียศึกษาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่4ที่คอยสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องในบทความวิจัยที่ไม่ได้เอ่ยนามถึงหลายท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

ธนพร คำเพิ่มพูล

6 มีนาคม 2559

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มังงะ (ญี่ปุ่น: 漫画 manga) เป็นคำภาษาญี่ปุ่นสำหรับเรียกการ์ตูนช่องแบบญี่ปุ่นสำหรับภายนอกประเทศญี่ปุ่นคำนี้ถูกใช้เรียกการ์ตูนช่องที่มาจากญี่ปุ่นมังงะพัฒนามาจากภาพม้วนลือเลียนคนในศาสนาในศตวรรษที่12 และเริ่มคงรูปแบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบันตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองมังงะที่ได้รับความนิยมสูงมักถูกนำไปสร้างเป็นอะนิเมะเนื้อหาของมังงะเหล่านั้นมักถูกดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมต่อการแพร่ภาพทางโทรทัศน์และเพื่อให้ถูกรสนิยมของผู้ชมทั่วไปมากขึ้น(มังงะ,2558)

ยาโออิ (ヤオイ) เป็นประเภทของมังงะที่นำเสนอเรื่องโรมานซ์ระหว่างชายกับชาย โดยผู้เขียนเป็นผู้หญิงให้สำหรับผู้อ่านที่เป็นผู้หญิงโดยตัวละครผู้หญิงจะหายไปจากการปรากฏในมังงะ โดยทั่วไปจะนำตัวละครมาจากสื่อเชิงพาณิชย์ทั่วไปตามกระแสหลักและจับคู่โรแมนซ์ในโลก, ฉาก, เรื่องแบบทางเลือกตัวละครหลักมักเดินตามสูตรสำเร็จที่มีเซเมะเป็นตัวหลักตัว ผู้แสวงหาเรียกว่าอุเคะ ตัวละครจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคู่ชายที่ดึงดูดใจกันและอาจมีเนื้อหาอีโรติก ในขณะที่งานที่ผลิตเชิงพาณิชย์ที่มีตัวละครสร้างขึ้นเองถูกเรียกอีกชื่อว่า BL (Boys'Love) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง,ม.ป.ป)

ในประเทศไทยมังงะนั้นเป็นที่นิยมอ่านตั้งแต่เด็กเล็กไปจนถึงวัยผู้ใหญ่สำหรับการ์ตูนแนวยะ โอเออิจะนิยมอ่านกันเฉพาะกลุ่มไม่ได้แพร่หลายแต่ปัจจุบันมีการนำการ์ตูนแนวนี้ออกมาเผยแพร่มากขึ้น

การ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่องSakura Gari เป็นผลงานนักวาดการ์ตูนวาตะเซะ ยู เรื่องนี้ถือเป็นผลงานบอยส์เลิฟชิ้นแรกของอาจารย์ เนื้อเรื่องอยู่ในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่1ของญี่ปุ่นที่เพิ่งจบลง มาชะทากะนักเรียนทุนยากจนเข้ามาเรียนในเมืองหลวง และพบกับมาคิชิไซชิ โชมะด้วยเหตุบังเอิญทำให้ได้รับการอุปการะจากท่านโชมะ และทำให้พบกับความลำบากในบ้านหลังนั้นที่มีความลับมากมายซ่อนอยู่จนเข้าไปพัวพันทั้งที่ไม่ได้เต็มใจ ในการ์ตูนจะสะท้อนให้เห็นว่าสังคมญี่ปุ่นยังไม่ยอมรับเรื่องความรักเพศเดียวกันและความรักของนักเรียนทุน,เศรษฐกิจหนุ่มและตัวละครอื่นๆที่ล้วนมีปมให้แสดงความรักออกมาในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นปรัชญาความรักในแต่ละตัวละคร เห็นได้จากที่มาชะทากะนำคำกล่าวของเม้งจื่อว่าการมีใจคิดสงสารเห็นใจผู้อื่นนั้นนำเราไปสู่ความรัก แต่ตัวเอกคิดว่ามนุษย์เห็นตัวเองสำคัญและรักตัวเองมากกว่าแต่การมอบความเอื้ออาทรให้ใครเป็นการเติมเต็มซึ่งกันและกันนั้น สุดท้ายความรักก็คือการสร้างความปลอดภัยให้ตัวเอง ทำให้มาชะทากะไม่สนใจในเรื่องความรัก

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความประสงค์จะศึกษาปรัชญาความรัก โดยผ่านการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่องSakura Gari เพื่อวิเคราะห์ถึงความคิดของตัวละครที่แสดงความรักออกมาในรูปแบบต่างๆต่อไป

2.จุดประสงค์ของการศึกษา

- 1.เพื่อศึกษาแนวคิดปรัชญาความรักผ่านการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่อง บ่วงใจ Sakura Gari
- 2.เพื่อวิเคราะห์ความคิดที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของตัวละครในเรื่องบ่วงใจ Sakura Gari

3.ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาปรัชญาความรักที่ปรากฏผ่านการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่องบ่วงใจ Sakara Gari แนวคิดพฤติกรรมตัวละคร

4.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ได้ทราบถึงปรัชญาความรักที่อยู่ในการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่องบ่วงใจ Sakura Gari และแนวคิดพฤติกรรมของตัวละคร

5.วิธีดำเนินการวิจัย

- 1.กำหนดที่มาและความสำคัญของปัญหา
- 2.เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาความรักจากเอกสารสิ่งพิมพ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวละครรวมทั้งเอกสารที่มีประโยชน์ต่อบทความวิจัย
- 3.วิเคราะห์ตัวละคร
- 4.เรียบเรียงในรูปแบบบทความวิจัย

6.เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ดร.พินิจรัตนกุล(2543:28-39) แปลเรื่องSymposium ซึ่งเป็นปรัชญาความรักในปรัชญาของเพลโต ซิมโพเซียม(Symposium) หมายถึง งานเลี้ยงที่มีการสนทนาในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งโดยเฉพาะในเรื่องซิมโพเซียมของเพลโตหัวข้อที่สนทนาคือความรัก(Eros) เพลโตจะชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องของทัศนะต่างและอธิบายปรัชญาของตนไปด้วย โดยแยกความรักออกจากวัตถุจะเห็นว่าความรักเป็นเพียงความปรารถนาอย่างหนึ่ง ความรักเกิดจากการที่โดยธรรมชาติของมนุษย์เราเป็นคนไม่สมบูรณ์ คือ ไม่มีทุกสิ่งแต่กำเนิดความปรารถนาที่เรียกว่าความรักคือต้องการครอบครองสิ่งที่เราขาดหรือไม่มีสิ่งที่ทุกคนไม่มี และพยายามแสวงหาคือสิ่งที่ดีมีประโยชน์แก่ตัวเอง สิ่งที่ดีย่อมเป็นสิ่งที่ดีงามและการเป็นสิ่งที่ดีงามย่อมทำให้เรามีความสุข เนื่องจากมนุษย์ต้องการอยู่เหนือกาลเวลาคือมีความอมตะ ความต้องการนี้แสดงออกให้เห็นในรูปแบบต่างๆขั้นต่ำสุดเป็นความรู้สึกทางเพศ ขั้นสูงสุดเล็กน้อยเป็นความรักในชื่อเสียงเกียรติยศและขั้นสูงสุดเป็นความรักในความงามที่สมบูรณ์แบบซึ่งเป็นเรื่องเดียวกับความจริงและความดี

ความรักระหว่างเพศเดียวกัน

ปรัชญาความรักของเพลโตยกย่องความรักระหว่างผู้ชายด้วยกันว่าเป็นสิ่งสูงส่งที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะสังคมกรีกในสมัยนั้นมีความเชื่อเช่นนั้น ผู้หญิงชาวเอเธนส์ไม่มีโอกาสได้ศึกษาเหมือนผู้ชายจึงไม่อาจเป็นเพื่อนทางปัญญากับผู้ชายได้ ดังนั้นจึงทำได้แค่แต่งงานและมีลูกเพลโตเหมือนชาวกรีกที่แสวงหาความรักที่สูงส่งในหมู่ผู้ชายด้วยกันแต่เพลโตไม่ได้ถือว่าการร่วมเพศระหว่างผู้ชายด้วยกันเป็นสิ่งที่ดีควรค่าแก่การสรรเสริญ เพลโตชี้ให้เห็นว่าการร่วมเพศระหว่างผู้ชายเป็นสิ่งไม่สมควรเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะฉุดให้บุคคลทั้งสองที่มีความสัมพันธ์กันตกต่ำลงกล่าวคือไปหลงไหลในร่างกายของแต่ละคนอย่างเดียวและมีความหึงหวงเป็นลักษณะสำคัญของความสัมพันธ์ ความรักระหว่างผู้ชายที่เพลโตยกย่องเป็นความรักที่ทั้งสองฝ่ายเป็นเพื่อนทางปัญญาของกันและกัน และร่วมมือกันแสวงหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆที่ดีงามไม่มีความอิจฉาริษยาหรืออาการหึงหวงแต่อย่างใดเราเรียกความรักประเภทนี้ว่าเป็น“ความรักแบบฉบับของเพลโต” (platonic love)

ปัจจุบันหมายรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย (Symposium:39-40)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร

สายทิพย์(2534:184)ได้กล่าวว่า การแบ่งประเภทของตัวละครไม่ควรแบ่งตามลักษณะที่เรียกกันว่า พระเอกนางเอกหรือผู้ร้ายตัวโกง หากแต่ควรแบ่งตามลักษณะบทบาทและความสำคัญของตัวละครที่ปรากฏในเรื่องนั้นๆซึ่งแบ่งออกได้เป็น

1.ตัวละครเอก (principal or main character) คือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่องหรือคือตัวละครที่เป็นศูนย์กลางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นตัวละครที่มีข้อขัดแย้ง ข้อขัดแย้งดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในใจตัวละครเองหรือจะขัดแย้งกับตัวละครอื่นหรือขัดแย้งกับสิ่งที่ไม่เป็นตัวตน เช่น พลังธรรมชาติหรือระบบของสังคมก็ได้

2.ตัวละครประกอบ (subordinate or minor character) คือ ตัวละครที่มีบทบาทรองไปจากตัวละครเอก เป็นตัวละครที่ทำให้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเอกเคลื่อนไหวไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ตัวละครประกอบบางตัวอาจมีบทบาทเด่นพอๆกับตัวละครเอกก็ได้ แต่มักเป็นฝ่ายตรงข้ามกับตัวละครเอก

การแสดงลักษณะนิสัยของตัวละครในนวนิยายแบ่งออกได้2ประเภทคือ

1.ตัวละครประเภทตัวแบน หมายถึง ตัวละครที่แสดงลักษณะนิสัยเพียงด้านเดียวเช่น เป็นคนดีที่ก็ดีตลอดหรือเป็นคนเลวก็เลวอย่างหาที่ติไม่ได้และไม่ว่าจะมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก็จะมีไม่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยตัวละคร เราจึงเรียกตัวละครประเภทนี้อีกอย่างว่าเป็นตัวละครที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเป็นตัวละครแบบ (type character) คือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ เช่น ชายหนุ่มรูปงามนิสัยดี คนแก่จู้จู้ขี้บ่น

2.ตัวละครประเภทกลม หมายถึง ตัวละครที่ผู้แต่งสร้างให้มีลักษณะนิสัยหลายอย่างอาจมีทั้งด้านดีและไม่ดีปนเปกันไป ตัวละครแบบนี้จะมีอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเปลี่ยนแปลงไปได้ตามเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมจึงดูเหมือนคนในชีวิตจริงมากกว่าตัวละครประเภทตัวแบน เช่น สร้างตัวละครให้เป็นเด็กอ่อนโยนกับคนชราและเด็กเล็กแต่จะก้าวร้าวและเกรี้ยวกับเด็กที่โตกว่าที่ชอบรังแกเด็กเล็ก เป็นต้น

7.ผลการวิจัย

เนื้อหาของบ่วงใจ (櫻狩り) โดย วาตาเซะ ยู

ในปีไทโชที่ 9 ทางามิ มาซาทากะเด็กต่างจังหวัดเรียนดีเข้ากรุงโตเกียวมาเรียนกวดวิชาตามคำแนะนำของคุณครูเพื่อเตรียมสอบเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเครือมหาวิทยาลัยเทย์โดในระหว่างหาที่พักในโตเกียวนี้ได้บังเอิญพบกับไซชิ โชมะ นายน้อยแห่งตระกูลไซชิที่ร่ำรวยจากการค้าท่าน โชมะจึงอุปถัมภ์มาซาทากะเป็นเด็กรับใช้ในบ้าน ที่ผ่านมาระกูลไซชิจะรับอุปถัมภ์เด็กเรียนดีแต่ยากจนไว้เสมอเช่น คุณหมอคัทสึราจิ หมอประจำตระกูลไซชิ เทระชิมะ โนบุฮิโตะคนสนิทของท่าน โชมะและเป็นหนึ่งในเด็กรับใช้ในบ้านหลังนี้คอยแนะนำเรื่องต่างๆให้มาซาทากะอีกด้วย เมื่อกลายเป็นเด็กรับใช้มาซาทากะยินดีอย่างมากที่จะอยู่ข้างกายนายน้อยและคอยช่วยเหลือทุกอย่างแต่กลับโดนนายน้อยล้อเล่นว่า ช่วยฆ่าฉันที่ได้ไหม ...

เพราะความอ่อนโยนที่มาซาทากะมีให้แก่เจ้านายด้วยการนำครีอกเก็ตร้อนๆมาให้ทาน นายน้อยประทับใจและทุกคืนก่อนนอนมาซาทากะต้องไปอ่านหนังสือให้นายน้อยฟัง ทำให้เห็นนายน้อยแต่งตัวคล้ายท่านแม่ไปเยี่ยมท่านพ่อที่ล้มป่วยเสมอ วันหนึ่งพี่ชายของมาซาทากะมาหาเพื่อขอเงินแต่มาซาทากะไม่มีเงินให้จึงทะเลาะต่อยตีกัน ท่าน โชมะเข้ามาห้ามและปลอบใจมาซาทากะ ด้วยเหตุนี้เองเทระชิมะเกิดอิจฉามาซาทากะเพราะท่าน โชมะให้ความสนใจมากกว่าตนเองจึงแกล้งขู่ท่าน โชมะว่าจะเปิดเผยความลับในบ้านหลังนี้ว่ามีใครอยู่ในโกดังร้างทางทิศเหนือ แต่ก็มีเหตุไม่คาดคิดเกิดขึ้นเมื่อมาซาทากะเห็นโกดังร้างไฟไหม้จึงเรียกทุกคนให้มาดับไฟ ปรากฏว่าเทระชิมะวิ่งออกมาจากโกดังร้างพร้อมไฟทั่วตัวจนเสียชีวิต ทำให้รู้ว่ามิกคนอยู่ในโกดังร้างทางทิศเหนือจริงๆคือ ซากุระ โคะน้องสาวคนเล็กต่างมารดาของท่าน โชมะนั้นเอง

ปีไทโชที่ 9 เป็นปีที่เกิดการว่างงาน มีการเรียกร้องการเลือกตั้งต่างๆเป็นผลหลังจากการเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ส่วนบริษัทการค้าของท่าน โชมะเกิดปัญหาการเจรจาซื้อขายกับคู่ค้าเป็นโมฆะทำให้ท่าน โชมะ โมโหและไล่พนักงานฝ่ายเจรจาคนนั้นออก เย็นวันนั้นมาซาทากะชวนท่าน โชมะไปงานเทศกาลชมดอกไม้ไฟ ระหว่างชมดอกไม้ไฟ ท่าน โชมะบอกชอบมาซาทากะแต่จู่ๆก็มีคนร้ายพุ่งเข้ามาแทงท่าน โชมะแต่ไซชิร้ายที่มาซาทากะเอาตัวบังไว้ทำให้ได้รับบาดเจ็บที่แขน ชาวบ้านแถวนั้นช่วยจับคนร้ายคือพนักงานที่ท่าน โชมะไล่ให้ออก เวลาต่อมาพนักงานคนนั้นก็ฆ่าตัวตายในคุก หลังจากที่ซากุระ โคะมาอาศัยในบ้านหลังเดียวกับท่าน โชมะก็คอยป่วนคนรอบตัวนายน้อยเพราะความเคียดแค้นที่มีต่อนายน้อยเลย พยายามทำให้มาซาทากะเข้าใจผิดโดยแกล้งบอก ให้รีบหนีไปบนชั้นสองโกดังร้างมีความลับของท่านที่ซ่อนอยู่ ด้วยความ

สงสัยในตัวของท่าน โขมะ มาซาทากะจึงแอบเอากุญแจไปเปิดโกดังร้างหลังนั้น ก็พบหีบขนาดใหญ่ใบหนึ่ง เมื่อเปิดออกดูมีรูปถ่ายมากมายเกี่ยวกับท่าน โขมะและคู่นอนทั้งผู้ชายทั้งผู้หญิง ท่าน โขมะรู้ว่ามาซาทากะแอบมาที่โกดังร้างก็ตามมา ทั้งยังอธิบายเรื่องเกี่ยวกับรูปที่ซาคุระ โคะคอยให้คาโต้พ่อบ้านประจำตระกูลแอบถ่ายเอาไว้จะได้ไม่เหงา ท่าน โขมะเคยมีความสัมพันธ์กับคุณหมอคัทสึราจิทะระชิมะ พนักงานและสาวใช้ในบ้าน แต่ที่คนพวกนั้นตายเพราะยึดติดกับท่าน โขมะมากเกินไปทำให้ต้องชดใช้ด้วยชีวิต เลยฆ่าตัวตาย มาซาทากะทั้งผิดหวังและสงสัยว่าที่คุณผู้หญิงฆ่าตัวตายเพราะท่าน โขมะรีปเล่า ด้วยกลัวว่าความลับนี้ทำให้มาซาทากะออกห่าง นายน้อยเหมือนควบคุมสติไม่ได้ มาซาทากะจึงคิดจะหนีแต่กลับถูกนายน้อยบังคับขึ้นใจ หลังจากฝันร้ายนั้น มาซาทากะตั้งใจจะหนีออกจากบ้านตระกูลไซกิ แต่ท่าน โขมะก็ยื่นข้อเสนอโดยการจะช่วยเหลือพี่ชายที่คิดหนีและเข้าร่วมขบวนการต่อต้านรัฐบาล แลกกับการที่มาซาทากะต้องอยู่ข้างๆนายน้อย มาซาทากะไม่มีทางเลือกเพราะอยากช่วยพี่ชายจึงยอมรับข้อเสนอ นั้น แล้วนำเงินไปช่วยพี่ชาย มาซาทากะนึกถึงคำพูดของคุณครูที่มั่นใจว่าเขาจะต้องสอบเข้าโรงเรียนอิจิโกได้ และเขาจะได้หลุดออกไปจากบ้านหลังนี้ เสียทีจึงตั้งใจอ่านหนังสือให้หนักกว่าเดิม

นับวันมาซาทากะเริ่มเหม่อลอย เก็บตัวเงียบ วันแล้ววันเล่าต้องยอมให้นายน้อยคอยจะบอกใครก็บอกไม่ได้ จึงผลลอคิดจะฆ่าตัวตาย แต่หัวหน้าแม่บ้านนำฮาร์โมนิก้าเป็นของขวัญของพี่ชายมาให้ ทำให้มาซาทากะได้สติ ซึ่งขณะนั้นพี่ชายได้เข้าร่วมขบวนการต่อต้านรัฐบาลแล้ว คุณหมอคัทสึราจิจเองก็เริ่มสงสัยว่านายน้อยรักมาซาทากะแล้วรีปเล่า นายน้อยคิดว่ามาซาทากะแตกต่างจากคนอื่นที่มอบรอบด้วยความอ่อนโยน ไม่หวังผลประโยชน์อะไร เมื่อคิดว่ามาซาทากะเริ่มออกห่างเลยอยากวิ่งไวแต่ก็ไม่รู้วิธีว่าจะทำอย่างไร คัทสึราจิจได้แต่เก็บความขุ่นเคืองใจไว้ ร่วมมือกับซาคุระ โคะค้อยาวงยาท่านพ่อและท่าน โขมะ

วันต่อมา...ท่าน โขมะแจ้งข่าวว่าพี่ชายของมาซาทากะถูกจับและเสียชีวิตแล้ว ทำให้มาซาทากะโกรธจัดเพราะนายน้อยคอยมาซาทากะทั้งที่รู้ว่าพี่ชายตายแล้ว ถึงกับตะโกนว่านายน้อยน่าจะตายซะได้ก็ดี ท่าน โขมะจึงกรีดข้อมือตัวเองถามมาซาทากะว่าพอใช้ได้ใช่ไหม คนใช้ในบ้านตกใจจึงรีบพาตัวนายน้อยส่งโรงพยาบาล คุณหมอคัทสึราจิจทราบเรื่องจึงหลอกมาซาทากะมาที่บ้าน โดยอ้างว่ามีเรื่องจะคุยด้วยเกี่ยวกับท่าน โขมะ แล้วก็ทำร้ายมาซาทากะเพราะหึงหวงที่นายน้อยมอบหัวใจให้มาซาทากะไม่ใช่ตน ยังบอกความลับเมื่อ 10 ปีก่อนอีกว่า เรื่องนายหญิงความจริงไม่ได้ฆ่าตัวตายแต่เป็นคัทสึราจิจกับนายน้อยร่วมมือกันกรีดข้อมือแล้วจัดฉากว่าฆ่าตัวตาย มาซาทากะหาจังหวะหนีออกมาได้ คิดว่าต้องหนีไปจากคนเหล่านี้ ทั้งๆที่คิดว่าหนีไปได้แต่ๆแต่กลับเดินถึงไปโรงพยาบาลที่ท่าน โขมะพักอยู่ นายน้อยตกใจกับสภาพบาดแผลของมาซาทากะจึงรู้ว่า เป็นฝีมือของคุณหมอคัทสึราจิจ...

หลังจากออกจากโรงพยาบาลได้แล้ว ท่านโชมะไปหาคุณหมอคัทธีรังและให้ภรรยาคุณหมอแอบใส่ยาระงับประสาทเกินขนาดลงไปใต้น้ำชา คุณหมอจึงซื้อคหมดสติไป ภรรยาของคุณหมอมุดไฟเผาบ้านไปพร้อมกับร่างคัทธีรังส่วนตัวเองหนีออกมาและยอมรับสารภาพ เมื่อคดีของคุณหมอมอบไป มาซาทากะได้รับจดหมายจากบ้านทางามิว่าน้องชายป่วยหนักอยากให้มาเยี่ยม เลขขออนุญาตนายน้อยกลับบ้าน และคิดว่านี่คือโอกาสจะหนีจากนายน้อยแต่พอมาซาทากะปรึกษาคุณครูว่าควรหนีต่อไปหรือไม่ คุณครูบอกว่าควรเผชิญหน้ากับปัญหาตรงๆ ทำไมมาซาทากะยอมกลับไปบ้าน ไซคิอีกครั้ง และได้ทราบว่าคุณน้อยจะแต่งงานฤดูใบไม้ผลิ หัวหน้าแม่บ้านก็บอกให้มาซาทากะไปอยู่ที่อื่นจะดีกว่า แต่มาซาทากะอยากพิสูจน์อะไรบางอย่าง จึงไปหาซาคุระโกะทำให้รู้ว่าจริงๆ แล้วซาคุระโกะเป็นเด็กผู้ชาย และรู้ว่าความจริงที่ว่าทะเลซิมะตายเพราะโดนซาคุระโกะหลอกใช้แต่นายน้อยรับผิดชอบ ซาคุระโกะกับพ่อบ้านคาโต้ตั้งใจจะปิดปากมาซาทากะเพราะรู้เรื่องมากเกินไป นายน้อยเลยตามมาช่วยแต่โดนจับขังไว้ที่โกดังร้างทั้งคู่จึงไฟก็เริ่มไหม้โกดังร้างนี้อีกครั้ง นายน้อยบอกกับมาซาทากะว่าเรามาตายด้วยกันเถอะ มาซาทากะไม่ยอมและขอให้นายน้อยเองก็ต้องมีชีวิตอยู่ต่อไปด้วย แล้วหาทางหนีออกมาจากโกดังให้ได้

ด้านซาคุระโกะหรือโยยะเข้าไปอวาระวาคที่ห้องนอนของท่านพ่อว่าให้ตนเกิดมาเพื่ออะไรกันแน่ และก็นิยายไปคนใช้ในบ้านช่วยกันตามหาจนพบว่าโยยะกรีดข้อมือตัวเองตายที่สระน้ำหลังบ้าน หลังจัดงานศพของโยยะที่บ้านไซคิอย่างเงียบ มาซาทากะตัดสินใจบอกโทโยให้นายน้อยและบอกนายน้อยให้อภัยตัวเองเพื่อให้หลุดพ้นจากความรู้สึกผิดนี้ หลังจากนั้นท่านโชมะยอมยกโทโยให้ท่านพ่อด้วย ท่านพ่อขอโทโยและรู้เสมอว่านายน้อยปลอมเป็นแม่มานั่งฟังท่านพ่อไล่ถอนความผิด

ฤดูใบไม้ผลิใกล้มาเยือน...วันประกาศผลสอบเข้าของโรงเรียนอิจิโกก็มาถึง มาซาทากะสอบผ่านทุกคนในบ้านดีใจมาก เมื่อเป็นนักเรียนแล้วมาซาทากะต้องย้ายไปอยู่หอพักประจำของโรงเรียนในปีแรกท่านโชมะเลยให้เงินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งแก่มาซาทากะ บอกว่าออกไปจากบ้านหลังนี้ซะและห้ามกลับมาอีกเด็ดขาด มาซาทากะเศร้าใจได้แต่ทำใจยอมรับแล้วบอกลาท่านโชมะไป หลังจากมาซาทากะออกไปพ่อบ้านคาโต้มาสารภาพว่าแท้จริงแล้วเป็นพ่อแท้ๆของโยยะแล้วใช้มีดสั้นแทงไปที่ตัวนายน้อย

นายน้อยมานั่ง ใต้ต้นซาคุระ...บอกว่าจะมีชีวิตอยู่ต่อไปเพราะคำพูดของมาซาทากะช่วยไว้...

วิเคราะห์แนวคิดทางปรัชญาจากตัวละคร

เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่องนี้แล้ว พบว่าการ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่องนี้ได้บอกเล่าปรัชญาความรักในหลายรูปแบบที่ตัวละครแสดงออกให้เราได้ทราบถึงแนวคิดพฤติกรรมตัวละคร โดยผ่านตัวละครหลัก 4 ตัวละคร คือ

1. ทางามิ มาซาทากะ

เด็กชายอายุ 15 ปี เด็กต่างจังหวัดฐานะยากจน เป็นคนอ่อนโยน เมตตาห่วงใยคนอื่น มีพี่ชาย 3 คน ตอนเด็กๆ มาซาทากะถูกขายให้กับคนมีฐานะครอบครัวหนึ่ง ซึ่งรักมาซาทากะมาก จนกระทั่งมีลูกชายของตัวเอง ทำให้มาซาทากะอิจฉาน้องคิดว่าน้องชายมาแย่งความรักจากพ่อแม่บุญธรรมไป จึงตั้งใจเรียนให้ตัวเองออกมาจากบ้านหลังนั้น เป็นเด็กเรียนดีและตั้งใจเรียนจนสอบเข้าเครื่องของมหาวิทยาลัยโตเกียวได้

มาซาทากะเคารพท่าน โชมะมาก เป็นเด็กรับใช้ที่ซื่อสัตย์กับเจ้านาย คิดว่าท่าน โชมะเป็นเหมือนพี่ชายของตน แต่เพราะอุบัติเหตุภายในบ้านไซกิ ทำให้ได้รู้ความลับของท่าน โชมะเข้า แต่หนีไปไม่ได้เพราะต้องช่วยพี่ชายที่ติดพันแลกกับเงินที่ท่าน โชมะจะช่วยเหลือ ถึงจะต่อต้าน โชมะแต่ในใจลึกๆเป็นห่วงและให้อภัยสิ่งที่ท่าน โชมะทำเพราะรู้ว่านายน้อยเป็นคนดีที่เป็นแบบนี้เพราะคนรอบข้างทำให้ท่าน โชมะผิดแปลกไป

ลองพิจารณาบทสนทนาระหว่างท่าน โชมะและมาซาทากะในฉากที่มีคนเข้ามาทำร้ายท่าน โชมะ โดยมาซาทากะเอาตัวไปกั้นไว้ทำให้ตัวเองได้รับบาดเจ็บ

ท่าน โชมะ : “ทำไมถึงเข้ามากั้นฉันไว้? ถ้าดวงไม่ดีเกิดพลาดท่าถูกแทงเข้าที่อื่นเธออาจตายไปแล้วก็ได้”

มาซาทากะ : “เหตุผลเหรอครับ... ไม่รู้สิ ผมรู้แค่ผมดีใจกับคำพูดเมื่อกี้มากจนอย่างผมเกิดมาเพิ่งเคยมีคนพูดด้วยแบบนี้เป็นครั้งแรก”

....ก่อนหน้านี้นายน้อยบอกชอบแล้ว....

ท่าน โชมะ : “ไม่ต้องพูดถึงมันแล้ว... ฉันเป็นคนที่ไม่คู่ควรกับการสื่อใจกับใครทั้งนั้น ช่วยทำเหมือนฉันไม่เคยพูดมันก็แล้วกัน”

มาซาทากะ : “ทราบแล้วครับ ถ้าท่าน โชมะต้องการแบบนี้”

ท่าน โชมะ : “บารีเปล่าเธอนะ เป็นสุนัขจริงใจ จะบอกว่าทำได้ทุกอย่างเพื่อฉันนี่หรือ?”

มาซาทากะ : “สุนัขมันก็เลือกคนที่มีเป็นเจ้านายของมันนะครับ”

จากบทสนทนาจะเห็นว่ามาซาทากะได้เลือกเจ้านายแล้ว จนถึงขนาดเอาตัวเองเป็นกำบังแทนท่าน โชมะ แสดงให้เห็นเจตนาที่จะปกป้องเจ้านายของตนเอง

ขอยกฉากที่มาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น

ท่าน โชมะ : “มาซา...”

มาซาทากะ : “ผม.....ให้ครับ”

ท่าน โชมะ : “เอ๊ะ?”

มาซาทากะ : “ยกโทษให้ครับ ผมยกโทษให้คุณ เพราะฉะนั้นคุณเองก็เลิกทุกข์ทรมานได้แล้วละครับ ได้โปรดยกโทษให้ตัวคุณเองด้วยเถอะครับ”

ท่าน โชมะก็ร้องไห้ออกมาแล้วบอกว่า จริงๆเลย เธอมีมันบ้าของแท้เลย

การที่มาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น เล่าเรื่องเลวร้ายไว้กับตนก่อนเพราะความจริงแล้วเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้น เกิดจากคนรอบข้างล้วนหวังผลประโยชน์จากท่าน โชมะ โดยไม่มีใครช่วยเหลือไม่มีใครสนใจความรู้สึกมาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น คิดว่านายน้อยต้องการใครซักคนช่วยให้หลุดพ้นจากความทรมานนี้ ลักษณะความสัมพันธ์ที่มาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น มีให้กับท่าน โชมะเป็นความรักที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครมาเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่อยากปกป้องและช่วยเหลือให้ดีขึ้นกว่าเดิมให้พ้นจากความทุกข์ ซึ่งเป็นความรักที่เคารพในฐานะเจ้านายก็ว่าได้

2. โชมะ โชมะ

มาคิวิสหนุ่มหน้าตาดี เป็นลูกครึ่งญี่ปุ่น-อังกฤษ มีความรู้ ฐานะร่ำรวย เป็นที่หมายปองของทั้งชายและหญิงเพราะหน้าตาที่เหมือนตุ๊กตา ที่จริงแล้วท่าน โชมะเป็นคนดี มีน้ำใจและอ่อนโยน แต่เพราะพบเจอสิ่งที่ไม่ดีรอบตัวในวัยเด็กทำให้เติบโตอย่างเด็กมีบาปติด จึงใช้ประโยชน์จากการที่มีคนพร้อมจะช่วยเหลือตนเพราะหลงใหลในรูปลักษณ์ของ โชมะอย่างคั่งซึ้งใจ ช่วยกันฆ่าแม่เลี้ยงจัดการฆ่าตัวตายในอ่างน้ำ โชมะตอบแทนโดยการให้คัทสึราจิกอด จากนั้นท่าน โชมะก็มีชื่อเสียงในเรื่องนี้อย่างเงียบๆ เมื่อโตมาเป็นคนโดดเด่น เฉลียวฉลาด มีบาปติดตัวถึงกับถามตัวเองว่าตัวเองเป็นใครและเกิดมาทำไม และคิดว่าทุกคนที่เข้าหาตนเพราะฐานะ รูปลักษณ์ และความสัมพันธ์ เมื่อพบกับมาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น ยอมทำทุกอย่างให้มาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น โดยการบอกจะช่วยพี่ชายแต่มีข้อแลกเปลี่ยนที่ทำให้มาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้นต้องตกต่ำลงไปด้วย เพราะได้พบกับมาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น จากที่ โชมะคิดว่าไม่รู้จะเกิดมาทำไม ไม่รู้ว่าตัวเองเป็นใครกันแน่ อยากตายเพราะเป็นแค่ตุ๊กตาให้คนอื่น ก็อยากที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปเพราะคำพูดของมาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น

ดังฉากที่จะกล่าวต่อไปนี้

ฉากที่โยชเยสรีร์จึ้นมาหาจากหัตถ์ของโยชเยสรีร์จึ้น แต่ท่าน โชมะเข้ามาช่วยตอนนั้น โกดั้งก็กำลังไฟไหม้อยู่

โยชเยสรีร์จึ้นจับทั้งคู่ขังไว้ในโกดั้ง

ท่านโชมะ : “เรามาตายด้วยกันเถอะ ราวกับว่าทั้ง โลกนี้เหลือแค่เธอกับฉันแล้วเลย ฉันอยากฟื้นทุกซ์มาตลอด14ปีที่ผ่านมา โชคดีเหลือเกินที่ได้สมปรารถนาในขณะที่มีเธอเคียงข้าง ขอโทษนะมาซาทากะแต่ว่าฉันดีใจจริงๆขอแค่มีเธออยู่เคียงข้าง”

มาซาทากะ : “ขอประทานโทษครับท่าน โชมะ แต่ฉันไม่ยอมตายเด็ดขาด และคุณเองก็ต้องมีชีวิตอยู่เช่นกันครับ ผม..จะต้องช่วยคุณให้ได้”

แล้วมาซาทากะก็พยายามฟังประตูออกไปได้สำเร็จ ขณะนั้นแม่บ้านก็ออกมาช่วยพอดี

ลองพิจารณาแล้วเพราะท่าน โชมะปรารถนาที่จะตายแต่ยังมีความกลัวที่จะลงมือทำให้พอลูกกระตุ้นจากสถานการณ์ต่างๆ ท่านโชมะก็พร้อมจะตายแต่มาซาทากะกลับบอกว่าให้มีชีวิตอยู่ต่อเหมือนคนคอยชี้นำ ท่าน โชมะไม่คิดว่ามาซาทากะจะพูดคำนี้จึงเก็บคำสัญญาไว้และไม่ปรารถนาที่จะตายอีก

และ

ท่านโชมะ: “ฉันขอโทษมาซาทากะ ฉันทำเรื่องเลวร้ายกับเธอทุกๆแต่ก็ยัง ฉันเองก็ไม่มีสิทธิ์พูดมากแต่เธอไม่ใช่เด็กสกปรกแน่นอน ฉันไม่ยอมให้ใครดูแคลนเธอเด็ดขาด ฉันได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมายนับตั้งแต่ได้พบกับเธอพอได้อยู่ข้างๆเธอแล้ว ฉันถึงได้รู้ว่าการมีชีวิตอยู่เป็นสิ่งวิเศษแค่ไหน! เมื่อก่อนฉันเคยบอกใจใหม่่ว่า ฉันไม่สนว่าเธอจะเป็นใครหรือเป็นอะไร เธอจงเป็นตัวเธออย่างที่เป็นอยู่นี้แหละ ฉันบอกใจใหม่ว่า ฉันชอบเธอ ชอบใจนะ ที่เธอเกิดมาบนโลกใบนี้”

มาซาทากะร้องไห้กอดตอบว่า “ท่านโชมะ ผม...ที่ผ่านมาผมบอกใครไม่ได้มาตลอด”

ท่านโชมะ : “อืม พอแล้วละมาซาทากะ”

“ถ้าเธอร้องไห้ ฉันก็จะพลอยเศร้าไปด้วย และหากเธอยิ้มฉันก็จะพลอยดีใจไปด้วย มีแค่เธอเท่านั้นที่สอนให้ศุกตาที่รักใคร่ไม่เป็นอย่างฉันรู้จักเรื่องเหล่านั้น”

มาซาทากะ : “ท่านโชมะ ผมเองก็เคยคิดเหมือนกันว่า ตัวเองคงไม่มีวันได้รับความรักจากใคร ถ้าไม่ได้พบกับคุณผมคงมีชีวิตอยู่โดยเชื่อฝังหัวว่าอย่างนั้น”

จากบทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ทั้งสองคนผ่านเรื่องราวต่างๆมาด้วยกันทำให้เข้าใจกันและกัน ต่างฝ่ายต่างช่วยเติมเต็มส่วนที่ขาดให้กัน ท่านโชมะที่ไม่รู้จักความรักจริงๆ กับมาซาทากะที่ไม่เชื่อในความ รัก ไม่คิดว่าตัวเองมีค่าพอให้ใครมารัก

3. คุณหมอคัทธีราจี

เป็นคุณหมอประจำตระกูลไซคี เคยเป็นเด็กกำพร้าใช้ในอุปการะตระกูลไซคี มีความสัมพันธ์ลึกๆกับท่านโชมะมานาน และยังคงช่วยเหลือท่านโชมะด้านต่างๆอีกด้วย ถึงจะแต่งงานมีภรรยาแล้วแต่ก็ยังรักท่านโชมะตลอด เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ท่านโชมะมีปมในใจ เมื่อท่านโชมะขอความช่วยเหลือก็พร้อมช่วยโดยมีข้อแลกเปลี่ยน สร้างความผิร่ร่วมกันที่ฆ่าแม่เลี้ยงตระกูลไซคีแล้วเก็บเป็นความลับไว้สองคน เมื่อรู้ว่าท่านโชมะฆ่าตัวตายเพราะรักมาซาทากะเลยหลอกมาซาทากะมาทำร้ายที่บ้านของตน

ลองพิจารณาบทสนทนาระหว่างคุณหมอคัทธีราจีและท่านโชมะ

ท่านโชมะ : “นี่คัทธีราจี รู้รีเปล่าว่าตั้งแต่สมัยเป็นเด็กสังคมภายนอกเรียกฉันว่าอะไร”

คุณหมอคัทธีราจี : “หา ?”

ท่านโชมะ : “คุณตุ๊กตาฝรั่ง...ไซแล้วฉันเป็นคนที่มาจากตะวันตกเป็นแค่ตุ๊กตาไม้แกะสลัก ใครๆก็ไม่ต้องการหัวใจตุ๊กตา ดังนั้นฉันเองก็เลยไม่ตอบสนองความรู้สึกของใคร”

คุณหมอคัทธีราจี : “พูดอะไรของคุณตั้งแต่เมื่อไหร่แล้ว”

ท่านโชมะ : “แต่มีแค่มาซาทากะเท่านั้นที่แตกต่างออกไป เขาเอากร้อกเก็ตอุ้งๆมาให้ฉัน มีแค่เขาที่มอบความอ่อนโยน รอยยิ้มรวมถึงความรู้สึกขมขื่นให้กับฉัน ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาไม่รู้เลยว่ามีชีวิตอยู่ไปเพื่ออะไร ทั้งๆอย่างนั้นแต่ทำไม? แต่กับเขาเท่านั้นที่ฉันไม่ยอมให้เป็นแบบนี้ แค่เลี้ยววินาทีที่รู้สึกหัวใจของเขาห่างออกไปแล้ว คิดแล้วว่าต้องรั้งเขาไว้แต่ฉันไม่รู้จักวิธีอื่น ยิ่งผูกมัดเขาก็ยิ่งห่างออกไป ทั้งๆที่เสียใจแต่ก็ห้ามใจตัวเองไม่ได้ แม้รู้ว่าเขาปฏิเสธฉันแต่นึกไม่ออกจริงๆว่ามันมีวิธีอื่นวิธีไหนอีก”

คุณหมอคัทธีราจี : “นี่...คุณรักทางมือนั้นนี่รึครับ”

ท่านโชมะก็เผยยิ้มออกมา...

คุณหมอคัทธีราจีไม่พอใจแล้วบอกให้ท่านโชมะตัดใจซะ “เลิกเถอะครับ เขาไม่มีวันเข้าใจคุณหรอกมีแต่จะทำให้คุณเป็นทุกข์อยู่แบบนี้”

ท่านโชมะ : “ไม่ต้องห่วงหรอกน่า คัทธีราจี เวลานี้สิ่งที่ผูกมัดเราเข้าด้วยกันมีแค่ความเคียดแค้นเท่านั้น มาซาทากะคงเคียดแค้นฉันไปชั่วชีวิต ถึงเป็นอย่างนั้นฉันก็ไม่แคร์ ขอเพียงมันช่วยผูกมัดพวกเราไว้ด้วยกันได้จะเป็นอะไรแบบไหนก็ได้ทั้งนั้น”

คุณหมอคัทธีราจี : “ฟังนะครับ จีนปล่อยไว้แบบนี้ไม่มีใครที่สักคนต้องهلكสลายไป

แน่นอน ไม่น่าเชื่อ คนที่จะแหกสลายไปก่อนก็คือตัวคุณนั่นแหละ รีบปล่อยมือจากเขาเสีย”
หลังจากคุณหม้อออกจากห้องทำงานของท่าน โชมะก็พิมพ์ว่า “ทางมิ มาซาทาเกะ”

จากบทสนทนาจะเห็นว่าถึงจะเป็นห่วงนายน้อยแต่ลึกๆคุณหม้อก็ท้อใจไม่พอใจมาซาทาเกะที่ทำให้ท่าน โชมะมีใจให้แทนที่ตนถือเป็นความไม่พอใจครั้งแรก แต่เก็บความไม่พอใจเอาไว้จนกระทั่งท่าน โชมะฆ่าตัวตาย คุณหม้อคิดว่าเป็นเพราะมาซาทาเกะจึงแค้นและให้มาซาทาเกะมาที่บ้านเพื่อหวังจะทำร้ายตัวเอง

4. ซากุระ โคะ

น้องชายต่างมารดาของท่าน โชมะ เป็นลูกชายของแม่เลี้ยงชื่อจริงคือ โยยะ ที่ใช้ชื่อซากุระ โคะเพราะเอาไว้เตือนใจท่าน โชมะว่านอกจากท่าน โชมะและคัทสึราจียังมีน้องชายที่รู้ความลับนี้ เป็นเด็กฉลาด และสร้างความอับอายให้แก่พ่อด้วยการจงใจเอาชุดกิโมโนของแม่มาใส่และหัวเราะในงานศพแม่ตัวเอง โยยะคิดว่าเพราะพี่ชายพราดแม่ตัวเองไปจึงแค้นแค้นจะทำลายชีวิตพี่ชาย แต่จริงๆแล้วรักพี่ชายอยากอยู่กับพี่ชายตัวเอง

ดังตัวอย่างต่อไปนี้ ในฉากที่โยยะอาละวาดใน โกดังร้าง

ท่าน โชมะ : “โยยะพอได้แล้ว ถ้าจะฆ่าก็ฆ่าพี่เถอะ”

โยยะ : “ว่าไงนะ ท่านพี่จะต้องมีชีวิตอยู่เพื่อผม”

ท่าน โชมะ : “พี่คิดนานแล้ว พี่จะยกยศขุนนางให้เราพี่จะพูดให้ท่านพ่อยอมเข้าใจ”

โยยะ : “ไม่มีทางหรอก ถึงเราจะคนละแม่แต่ยังงั้นเสียพ่อของเราก็เป็นคนเดียวกัน”

ท่าน โชมะ : “พี่ขอโทษ...”

โยยะ : “ป่านี่จะมาขอโทษอะไรมิทราบ ท่านพี่ขอโทษเรื่องที่ฆ่าท่านแม่ของผมริ่ง หรือขอโทษเรื่องที่รวมหัวกับท่านพ่อจับผมขังไว้ในโกดังนี้ถึง9ปี ไซ่แล้วคนที่บอกให้ขังผมคือท่านพี่ ท่านพี่หลบเลี้ยงผมเรื่อยมาแถมสุดท้ายยังทอดทิ้งผม”

ท่าน โชมะ : “ไซ่ พี่กลัวเราตั้งแต่ตอนนั้น กลัวที่เราเอากิโมโนของผู้หญิงคนนั้นมาใส่แล้วเฝ้ามองพี่อยู่เงียบๆ”

โยยะ : “เพราะอย่างนั้นก็เลยเห็นด้วยกับการเอาผมไปขังไว้ในนี้ไซ่ไหม ท่านพี่หลบตามผมเพื่อปิดซ่อนความผิดบาปของตัวเอง คนซี่โกง ผมจะแก้แค้นท่านพี่ตลอดไป ท่านพี่จะต้องชดใช้ให้กับผมไปชั่วชีวิต”

มาซาทากะที่คิดถึงพี่น้องของตัวเองก็โพล่งมาว่า “ไม่ใช่ คุณ...รักพี่ชายของคุณต่างหาก คุณให้คุณค่าได้ตามถ่ารูปท่านโชมะไปเพื่ออะไรครับ”

โยยะรีบเถียงกลับทันที “ก็เพื่อจะได้จับตามอง”

มาซาทากะ: “โกหกที่จริงคุณอยากพบพี่ชายคุณมาตลอด”

โยยะปฏิเสธ “ไม่ใช่”

มาซาทากะ: “คุณแค่ต้องการผูกขาดพี่ชายไว้เป็นของตัวเองคนเดียวถูกต้องไหมล่ะครับ”

โยยะ: “หุบปากมาซาทากะ”

มาซาทากะ: “ตอนนี้ผมเข้าใจแล้วว่าทำไมท่านโชมะถึงเลี้ยงที่จะรับยศจุนนางเรื่อยมา นั่นเพราะไม่ว่ายังไงพวกคุณก็เป็นพี่น้องกัน”

“หุบปาก” โยยะจางดาบจะฟันมาซาทากะอีกครั้งแต่พลาด โยยะหนีออกมาแล้วจับท่านโชมะและมาซาทากะขังในโกดัง โยยะนึกถึงความสัมพันธ์กับพี่ชายสมัยยังเด็กที่ไปดูดอกซากุระด้วยกัน ความจริงโยยะอยากไปดูกับพี่ชายคนอีกแต่ได้มาพี่ชายแสนดีไปแล้ว

ประเด็นอื่นๆที่น่าสนใจ

1.ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ครอบครัวไซชิ ท่านพ่อของท่านโชมะรักอาบิเกลแม่ของท่านโชมะซึ่งเป็นผู้หญิงชาวอังกฤษมากแต่ต้องกลับมาแต่งงานกับผู้หญิงที่ครอบครัวเลือกไว้ จนกระทั่งอาบิเกลตายจึงรับท่านโชมะมาในฐานะลูกอีกคน แต่แม่เลี้ยงอิจฉาคิดว่าท่านโชมะจะแย่งสมบัติจากลูกตนจึงตีแอบลงโทษท่านโชมะบ่อยๆ ส่วนท่านพ่อเอาแต่นึกถึงอดีตที่เคยรักอาบิเกลไม่ได้สนใจแม่เลี้ยงเท่าที่ควรเป็นสาเหตุให้แม่เลี้ยงมาลงโทษที่ท่านโชมะแทน เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ปกติ ด้วยเหตุนี้ท่านโชมะเป็นเด็กต่างชาตินั้นผู้คนที่ต่างก็สนใจอยากเห็นเหมือนคนแปลกถิ่น ภาษายังไม่แข็งแรง สภาพแวดล้อมที่ไม่รับการสนใจจากพ่อ โคนทำร้ายทางจิตใจโดยแม่เลี้ยง ทำให้ท่านโชมะมีปมตั้งแต่ยังเด็ก ส่วนโยยะเจอเหตุการณ์เลวร้ายตั้งแต่เด็กเช่นกันทำให้จิตใจเต็มไปด้วยความเกลียดแค้นคนในครอบครัว

ครอบครัวของมาซาทากะ มาจากครอบครัวยากจน มีพี่น้องสี่คนแต่เมื่อนำลูกไปขายให้คนอื่น ทางามิ ไม่ใช่นามสกุลแท้จริงของมาซาทากะ ส่วนพี่ๆไม่ได้เรียนหนังสือยกเว้นมาซาทากะที่ถูกขายให้ครอบครัวทางามิเลี้ยงดู พ่อครอบครัวทางามิมีลูกเป็นของตัวเองมาซาทากะคิดว่าไม่ได้รับความสนใจแล้วจึงเกลียดน้องชายพยายามห่างด้วยการมาเรียนที่โตเกียว ส่วนน้องชายก็พยายามเขียนจดหมายมาหาบ่อยๆแต่มาซาทากะไม่เคยตอบกลับเลย

2. การล้วงละเมิดทางเพศ

การ์ตูนเรื่องนี้ได้เสนอประเด็นการถูกล้วงละเมิดเด็กผู้ชายในญี่ปุ่นคือตัวละครเอกทั้งสองคน ได้แก่ ทางามิ มาซาทากะ และ โชนิ โชนิมา

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ช่วยมาฉันที่ได้ไหม” ท่าน โชนิมาพูดกับมาซาทากะครั้งแรกที่รับใช้ในบ้าน

และ

“เรามาทายด้วยกันเถอะราวกับว่าทั้งโลกนี้เหลือแค่เธอกับฉันแล้วเลยฉันอยากฝัน
ทุกซ์มาตลอด 4 ปีที่ผ่านมา โชนิมาเหลือเกินที่ได้สมปรารถนาในขณะที่มีเธอเคียงข้างขอ
โทษนะมาซาทากะแต่ว่าฉันดีใจจริงๆขอแค่มีเธออยู่เคียงข้าง”

จากข้อความข้างต้นเห็นว่า ท่าน โชนิมา ไม่ได้มีความสุข ฉันอยากฝันทุกซ์มาตลอด 4 ปีที่ผ่านมา บอกได้ว่า
เคยถูกล้วงละเมิดตั้งแต่เด็กจากคุณหมอกัทสึริจิกิ คนแปลกหน้า นักเรียนใน โรงเรียนทำให้เป็นคนมีชื่อเสียง
เรื่องนี้อยู่เงียบแต่บอกใครไม่ได้ไม่มีความสุขในชีวิตเพราะคิดว่าตัวเองเป็นแค่คนที่ทุกคนเข้ามาเพื่อมีพันธะ
ทางกายเท่านั้น แม้จะอยากตายแต่ยังมีความกลัวที่จะตาย

“คนที่ฉันได้พบทุกคนล้วนลุ่มหลงในยาพิษที่มีชื่อว่าฉันเหมือนกันหมด
แต่เธอต่างออกไป แต่สุดท้ายฉันกลับทำให้เธอต้องพบกับความทุกข์แบบเดียวกับที่ฉัน
เคยเจอ เพราะฉะนั้นเธอช่วยพิพากษาฉันทีเถอะ จะไปแจ้งตำรวจหรืออะไรก็แล้วแต่เธอ”

ข้อความข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่ามาซาทากะถูกล้วงละเมิดจากท่าน โชนิมาเช่นกัน มาซาทากะยังเป็น
เพียงเด็กมัธยมและไม่ได้ยินยอม ถือเป็นความผิดจึงบอกให้พิพากษาได้เลย

8.สรุปผลและอภิปราย

การ์ตูนบอยส์เลิฟเรื่อง บ่วงใจ Sakura Gari เป็นการ์ตูนแนวความรักระหว่างเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง โดยนำเสนอผ่านมาซาทากะเป็นตัวดำเนินเรื่อง ที่เข้าไปพัวพันกับตระกูลไซชิ ที่มีความลับของโชมะและปมต่างๆในบ้านในเรื่องแสดงให้เห็นถึงแนวคิดพฤติกรรมของตัวละคร เนื้อเรื่องจะเน้นไปที่ความรักซึ่งเป็นสาเหตุให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา ขอบกความสัมพันธ์ของตัวละครเอกสองตัวคือ ท่านโชมะและมาซาทากะ โดยต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของความรักสามารถเปลี่ยนคนให้กลายเป็นแบบไหนก็ได้ ตัวมาซาทากะนั้นช่วยให้ท่านโชมะเห็นแสงสว่าง ให้ได้รู้จักว่าการมีชีวิตอยู่โดยได้รับความรักที่แท้จริงนั้นดีเช่นไร และยังสะท้อนให้เห็นว่าการลุ่มหลงในความรักมากเกินไปอาจพาตัวเราจมดิ่งและเป็นทุกข์อยู่ฝ่ายเดียวด้วย

และความรักความเอาใจใส่ของครอบครัวก็สำคัญถ้าทุกคนในบ้านใส่ใจเด็กและดูแลกันและกันคงไม่เกิดโศกนาฏกรรมขึ้นภายในครอบครัว จะเห็นว่ามาซาทากะ ท่านโชมะและซาคุระ โกะล้วนบอบช้ำทางจิตใจตั้งแต่เด็กๆ ดังคำกล่าวที่ว่าเด็กเป็นเหมือนผ้าขาวจะถูกย้อมสีไปตามสภาพแวดล้อมรอบข้าง

การ์ตูนเรื่องนี้สะท้อนว่าตัวละครสองตัวหลักไม่ได้มีรสนิยมไปในแนวชายรักชายตั้งแต่แรก แต่เพราะสภาพแวดล้อมทำให้ต้องยอมรับการกระทำเหล่านั้น ซึ่งทั้งคู่ต่างก็ช่วยเติมเต็มในส่วนที่ขาดให้กันและกันคือ ความรัก

บรรณานุกรม

โจเวตต์,เบน.(2543). **ปรัชญาความรัก**. พิมพ์ครั้งที่1. แปลจากSymposium. แปลโดยดร.พินิจ รันตกุล.
กรุงเทพฯ:คัมเบิ้ลนายน.

สายทิพย์ นุกูลกิจ.(2543). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. พิมพ์ครั้งที่4 กรุงเทพฯ:บริษัทเอส.อาร์.พรินติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด.

มังงะ.[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อ 1 ตุลาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B0>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-นามสกุล ชนพร คำเพิ่มพูล

วัน /เดือน/ ปีเกิด 26 กรกฎาคม พ.ศ.2536

บ้านเลขที่ 69/8 หมู่ 14 ซอย เก่าจวน1 ถนนนิตโย อำเภอเมือง ตำบลหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี 41000

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา	2559	ปริญญาตรี อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
	2555	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล
	2552	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล
	2549	ประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี